

kunde det maaske ramme lidt haardt, om man gik bort fra den historiske Grund, saa at Firmaet straks skulde betale 100 Kr. igen.

Hvad særlig Bøden for undladt Anmeldelse paa Politikammeret angaar, vil det jo ikke ske mange Gange, at Maximum bliver idømt, fordi den rejsende ikke er gaaet derhen. Jeg lægger nogen Vægt paa, at den handelsrejsende skal derhen, det er nemlig for at minde ham om, at det er noget, der skal passes paa, at det er ikke en rent civil Foranstaltning, men en Foranstaltning, hvor der kan forventes Indgreb af Politiet og de judicielle Myndigheder.

Jeg erkender fuldt ud, at der er en hel Del i de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) om, at den handelsrejsende ved Fortoldningen skulde opgive, hvor han vil løse sit Adgangsbevis. Det vilde kunne give Midler til at undgaa, at Folk rejse uden Adgangsbevis. Paa den anden Side tror jeg dog ikke, at der vil opnaas ret meget derved, idet den rejsende, som vilde indrette sig paa at snyde, dog vilde kunne komme uden om Toldvæsenet derved, at han ganske simpelt sendte sine Vareprøver til Fortoldning gennem en Speditør, inden han kom her til Landet. Men jeg skal indrømme, at Tanken kunde være en Overvejelse værd.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds var inde paa Ordene i § 6 og mente, at Handel og Haandværk ikke kunne forbindes. Det ærede Medlem har selvfølgelig Ret i og for sig, men jeg maa blot for at stille Sagen klarere bemærke, at de jo dog kunne forbindes ved en ministeriel Dispensation i Henhold til Næringslovens § 98.

Til det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) vil jeg gerne bemærke, at det jo er vanskeligt at faa en almindelig Ramme, som dækker alt muligt, saa at der ikke er en eller anden lille Ting, der kan gaa gennem Sien. Jeg skal villig indrømme, at jeg forstaar det med Perlerne. Man er f. Eks. bange for, at Perlen skal blive forbyttet, og at man skal faa en anden end den, man har valgt. Jeg tror nu, at i Regelen sker denne Handel ikke gennem rejsende, men pr. Post gennem en Sending til Udvalg. Men selv om der der skulde være en lille Vanskelighed, maa man dog indrømme, at naar dette lille Undtagelses-tilfælde særligt skulde forebygges, vilde det være svært at forme Rammen saaledes, at den dækker det, som den dække skal. Paa

den anden Side ere Myndighederne herhjemme ikke saa særlig slemme; hvis der virkelig er et Tilfælde, hvor der er Grund til at se igennem Fingre, pleje vi ogsaa at se gennem Fingre.

Jeg takker for øvrigt for den Velvillie, hvormed Forslaget er mødt, og ganske særligt slutter jeg mig til de Ord, der faldd fra det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey), om det ønskelige i, at dette Forslag kunde naa frem til Lov i denne Samling. Vi vilde derved komme ud over mange Vanskeligheder og Trivialiteter overfor Udlandet.

Lauridsen: Jeg vil allerførst takke det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Tvede) for hans Tilslutning til Tanken om en Udvidelse af det Omraade, de fremmede handelsrejsende kunne bevæge sig paa. Jeg synes, at det er et Principspørgsmaal i Loven, og at de andre Ting i Forhold dertil ere Smaating. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) var bange for at udvide Omraadet, thi saa kunde Købstæderne ikke klare sig. Det vilde dog være meget daarligt, skulde Købmændene i Byerne ikke kunne klare sig, fordi fremmede handelsrejsende kom ud og gjorde Forretninger med Købmænd, som de i Forvejen havde Forbindelse med. Jeg forstaar ikke rigtigt, hvad man skal gøre med Byer som Herning, Vemb, Haslev og Brønderslev, der ere flere Gange større end nogle af de Byer, der have Købstadrettigheder. Jeg kan ikke se, at det, at en By er bleven Købstad, kan være det afgørende for, hvorvidt der maa komme fremmede handelsrejsende til den. Det afgørende maa dog være, om der er Forretninger i Byen, som det har Betydning for Udlandet at komme i direkte Forbindelse med. Det er efter min Opfattelse et meget konservativt Standpunkt.

Jeg beklager, at den højtærede Handelsminister ikke vover at tage større Spørgsmaal op. Jeg forstaar ikke den Forskel, der skal være mellem Købstæderne og Landet, Tiden er dog saadan, at vi skulde arbejde i Fordragelighed. Jeg kan ikke se den Risiko, der skulde være ved, at en fremmed handelsrejsende staar af ved en Station og gør Forretninger med en stor Købmand der. Der bliver ganske vist sagt, at det er den eneste Forret, Købstæderne have. Ja, skal det holde Købstæderne oppe, tror jeg ikke, at der er meget at gøre, saa kan man lige saa godt lade det falde straks. Jeg maa henstille den Sag til det kommende Udvalg. Det